

РЕШЕНИЕ

№ 7593

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 16.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5168** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. С. Ц., с адрес в [населено място] срещу Заповед № ДС-20-00006/30.04.2020г. на областния управител на Област С..

С жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради допуснати процесуални нарушения при издаването и връчването ѝ.

Сочи се, че жалбоподателят като наследник на баща си С. Ц. - бивш служител на МВР, който е бил настанен в процесния апартамент и на майка му С. Ц., за която се грижил до смъртта ѝ, следва да бъде настанен със заповед в държавното жилище или същото да му бъде предоставено за закупуване. Излага съображения, че след като е живял в жилището 35 години не следва да бъде отстраняван от него. Посочва, че оспорената заповед не му е връчена по надлежен ред. Иска заповедта да бъде отменена, а преписката върната на областния управител, с указания имотът да му бъде възложен за закупуване, алтернативно да бъде издадена нова заповед за настаняването му за ползване на имота постоянно. Претендира и присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят и процесуалният му представител не се явяват.

Ответникът - областният управител на област С. с молба оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Твърди, че заповедта е съобщена по надлежен ред и че е влязла в законна сила, поради което жалбата е недопустима. Соци, че жалбоподателят ползва процесното жилище без правно основание, поради което следва да го

освободи. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Със заповед № 618/28.10.1985г. на заместник-началника на управление "Тил" при министерството на вътрешните работи /МВР/ С. К. Ц., служител на министерството на вътрешните работи, и четиричленното му семейство били настанени под наем в жилище, находящо се в [населено място],[жк], блок 7, ет.13, ап.№ 61. За имота, предоставен за управление на Министерството на вътрешните работи, бил съставен акт № 07332 от 23.10.2009г. за частна държавна собственост, утвърден от управителя на област С. град.

С. К. Ц. починал на 28.09.1997г., поради което Министерството на вътрешните работи сключило договор за наем със съпругата му С. И. Ц. за срок от 21.02.2006г. до 21.02.2009г.

С влязло в законна сила на 03.11.2016г. решение, постановено по адм. д. № 968/2015г. по описа на АССГ, съдът е отменил заповед № РД-15-030 от 21.02.2014г. на областния управител на област С., с която е постановено изземване на недвижим имот частна държавна собственост - апартамент №61, находящ се в [населено място],[жк], блок 7, ет.13 от С. И. Ц..

С. Ц. починала на 08.06.2018г. Жалбоподателят е син на Ц..

С писмо от 05.12.2018г. министърът на вътрешните работи, поискал областният управител на област С. да издаде заповед за изземване на процесния имот от наследниците на С. Ц., тъй като се владее без правно основание.

Позовавайки се на мотивираното искане на министъра на вътрешните работи с писмо от 13.05.2019г., адресирано и до жалбоподателя, зам. областния управител уведомял, че започва административно производство за изземване по реда на чл.80, ал.1 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ по отношение на процесния имот.

За съобщаване на това писмо в преписката са приложени: уведомление, 2 броя електронни разпечатки за съобщаването му, протокол от 21.05.2019г., протокол от 07.06.2019г.

С електронните разпечатки се установява, че на 14.05.2019г. областна администрация на област С. град е изпратила две пратки, адресирани съответно до А. С. Ц. и В. С. В., с описание - ОА23-7411, които са върнати на 16.05.2019г. от куриер, поради това, че лицата не са намерени на адреса. За А. Ц. пратката е изпратена на адрес: [населено място],[жк], блок 7, ет.13, ап.61, а за В. В. на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Със съставен на 21.05.2019г. протокол, двама служители на отдел "Финанси и управление на собствеността" в дирекция "Административно-правно обслужване, финанси и управление на собствеността" при Областна администрация на област С. са удостоверили поставянето на таблото за обявления на уведомление за започналото административно производство по отношение на процесния имот, адресирано до В. В. и А. Ц.. С протокол от 07.06.2019г. същите служители удостоверили свалянето на уведомлението от таблото за обявления.

На 30.04.2020г. с № РД-20-00006 е издадена оспорената заповед, с която на основание чл.80, ал.1 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ се изземва от жалбоподателя и В.В. - недвижим имот - частна държавна собственост, управляван от МВР - апартамент №61, находящ се в [населено място],[жк], блок 7, ет.13, поради

това, че го държат без правно основание от вещен или облигационен характер.

В преписката са приложени копия на части от два броя пощенски пликове, адресирани съответно до В. В. и А. Ц., с изпращач - областна администрация на област С..На пликовете са поставени печати с дата на изпращане - 04.05.2020г. и дата на връщане - 11.06.2020г. Посочено е, че пратките не са потърсени. От изписания текст не се установява съдържанието на пратките.

На 13.07.2020г. е изготвен констативен протокол от служители на отдел "Финанси и управление на собствеността", с който удостоверили извършените действия по съобщаване на оспорената заповед. Посочено е, че в 12,20ч. посетили адреса на ведомственото жилище, служителят Т. позвънил и почукал на входната врата. Тъй като никой не отворил вратата залепили на вратата уведомление по чл.18а, ал.9 от АПК, че следва да се явят в областна администрация на област С. за получаване на екземпляр от оспорената заповед. В приложеното в преписката уведомление е посочено, че лицата следва да се явят до 20.07.2020г.

На 29.04.2021г. областният управител издал Постановление, с което след като приел, че Заповед № ДС-20-00006/30.04.2020г. е влязла в сила на 03.08.2020г., съставлява изпълнително основание и подлежи на задължително изпълнение, постановил да се изпълни заповедта, като процесният имот се изземе от държането на Ц. и В..

ПРАВНА СТРАНА

Съгласно чл.61, ал.1 от АПК индивидуалният административен акт се съобщава на всички заинтересовани лица по реда на чл.18а от АПК, който не съдържа изрична разпоредба, установяваща задължителен начин на връчване на индивидуалния административен акт на неговия адресат. Съгласно чл.18а, ал.7 от АПК съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване, по разпореждане на административния орган, което се удостоверява писмено с подпис на извършилото го длъжностно лице. Писменото удостоверяване се прилага към преписката и на адресата се съобщава, че може да получи документите в седемдневен срок, след изтичането на който те се смятат за връчени. Съгласно ал.8 на чл.18а от АПК когато съобщаването не може да бъде извършено по реда на ал. 1 – 6, то се извършва чрез връчване на последния адрес, посочен от страната, или при липса на такъв – на адреса, на който страната е получавала съобщения или е била призована за последен път в производството. Когато няма адрес, който страната е посочила или на който е получавала съобщения или е била призовавана, на страната се връчват съобщения: за граждани – по настоящия адрес, а при липса на такъв или когато не могат да бъдат намерени на този адрес – по постоянния адрес; ако и по постоянен адрес няма кой да получи съобщението, се връчва по месторабота. А когато страната не може да бъде намерена на адреса и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, съобщаването се извършва чрез залепване на уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп – на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, съобщението се пуска и в нея. В съобщението се посочва, че документите или книгата са оставени в канцеларията на органа или на съда и могат да се получат в едноседмичен срок. Документите или книгата се смятат за връчени с изтичането на срока за получаването им от канцеларията на органа или на съда.

Предвид изложеното, за да се приеме, че съобщаването на административния акт съответства на изискванията на чл.18а, ал.9 от АПК е необходимо жалбоподателят да не е бил намерен на адреса, да не е намерено лице, което да е съгласно да получи съобщението, да е залепено уведомление на вратата или на пощенската кутия и в съобщението да е посочено, че документите или книгата са оставени в канцеларията на органа и могат да се получат в едноседмичен срок, както и че документите или книгата се смятат за връчени с изтичането на срока за получаването им от канцеларията на органа. В случая дори да се приеме, че не е намерено друго лице, което е съгласно да получи книгата в уведомлението не е посочено, че документите или книгата се смятат за връчени с изтичането на срока за получаването им от канцеларията на органа. Тази част от уведомлението е част от фактическия състав на съобщаването по реда на чл.18а, ал.9 от АПК и неизпълнението на всички изисквания в разпоредбата прави съобщаването нередовно, поради което не може да породи целените правни последици.

Предвид изложеното възраженията на ответника за просрочие на жалбата са неоснователни. При липса на доказателства за надлежно уведомяване на жалбоподателя за оспорения индивидуален административен акт в съответствие с изискванията на чл. 61, ал. 1 във вр. с чл. 18а от АПК съдът приема че жалбата е подадена в срок.

Жалбата е подадена от адресат на акта и срещу подлежащ на оспорване акт. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима.

Тъй като оспорената заповед не е връчена и на другия адресат - В. В., срокът за оспорването ѝ по отношение на тази страна не е започнал да тече и правото на оспорване не е пропуснато.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл.80, ал.1 от ЗДС областният управител издава заповед за изземване на имот - държавна собственост, който се владее или държи без основание.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбоподателят е уведомен по предвидения ред в чл.61, ал.3 от АПК /редакция към м.май и м.юни 2019г./ за образуването административно производство. Заповедта е издадена в писмена форма, посочени са правни и фактически основания.

Заповедта е издадена и при наличие на материалноправните предпоставки, предвидени в чл.80, ал.1 от ЗДС. Процесният имот е частна държавна собственост, с предоставени права за управление на МВР. Заповедта е издадена след изготвяне на мотивирано искане от министъра на външните работи.

Апартаментът се държи без правно основание. Договор за наем е сключен само със съпругата на Ц. - С. Ц.. Срокът на договора е изтекъл на 21.02.2009г. Тъй като С. Ц. е продължила да държи имота без противопоставянето на наемодателя по силата на чл.236 от Закон за задълженията и договорите договорът е бил продължен за неопределен срок. Този неопределен срок е ограничен от императивно определения 10 годишен срок по чл.16, ал.2 от ЗДС, респ. договорът е бил прекратен на 21.02.2016г.

Към датата на издаване на оспорената заповед административният адрес на имота е и постоянен адрес на жалбоподателя. Другият наследник на С. - В. В. е с постоянен адрес в [населено място],[жк]/л.41/. Доказателства за сключен договор за наем в полза на С. след 21.02.2016г. не са представени, но дори и да бяха представени

те биха били неотнормими към спора, тъй като не легитимират жалбоподателя като наемател на апартамента.Обстоятелството, че А. Ц. е наследник на С. не доказва наличие на правно основание за държане или владение на апартамента, тъй като наемният договор със С. е прекратен много преди издаване на оспорената заповед, жалбоподателят не е бил страна по прекратения договор, а и наемните правоотношения не се наследяват.Предприетите действия за закупуване на жилището от наследодателката също не обосновават държане или владение на правно основание. Апартаментът не е продаден на С. и към датата на издаване на процесната заповед е частна държавна собственост. Неотнормим към казуса е продължителният период, през който жалбоподателят е живял в жилището.

При постановяване на заповедта е спазена и целта на закона. Разпоредбата на чл.80 от ЗДС предвижда специален, бърз и ефикасен способ за защита на държавната недвижима собственост, чрез изземването ѝ от лица, които я владеят или държат без правно основание. В случая, оспореният акт е издаден в изпълнение на тази цел и след установяване на предвидените в нормата материалноправни основания за това.

Предвид изложеното по отношение на оспорената заповед не са налице основания за отмяната ѝ. Жалбата е неоснователна.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. Искането за разноси на жалбоподателя е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. Ц., с адрес в [населено място] срещу Заповед № ДС-20-00006/30.04.2020г. на областния управител на Област С., като неоснователна.

ОСЪЖДА А. С. Ц., с адрес в [населено място] да заплати на Областна администрация на Област С. сумата 100,00 лв. разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: